

2018 m. vasario 5 d. Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Daniel Ustariz Aróstegui / Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Byla C-72/18)

(2018/C 161/19)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Daniel Ustariz Aróstegui

Atsakovas: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Prejudicinis klausimas

1. Ar 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB⁽¹⁾ patvirtinto Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis 4 punktą turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamas regiono teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriame aiškiai nurodyta, kad tam tikras darbo užmokesčio priedas nepripažįstamas ir nemokamas Navaros valdžios institucijų darbuotojams, priskirtiems prie „administracinių sutartininkų“ kategorijos ir dirbantiems pagal terminuotą sutartį, nes šiuo priedu kompensuojamas tik darbuotojų, priskirtų prie „valstybės pareigūnų“ kategorijos ir dirbančių pagal neterminuotą sutartį, paaugštinimas ir profesinės karjeros pažanga?

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos direktyva 1999/70/EB dėl Europos profesinių sąjungų konfederacijos (ETUC), Europos pramonės ir darbdavių konfederacijų sąjungos (UNICE) ir Europos įmonių, kuriose dalyvauja valstybė, centro (CEEP) bendrojo susitarimo dėl darbo pagal terminuotas sutartis (OL L 175, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 3 t., p. 368).

2018 m. vasario 6 d. Sophie Montel pateiktas apeliacinis skundas dėl 2017 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-634/16 Montel / Parlamentas

(Byla C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Sophie Montel, atstovaujama advokato G. Sauveur

Kitos proceso šalys: Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

- Pakeisti skundžiamą sprendimą; taigi:
- panaikinti 2016 m. birželio 24 d. Europos Parlamento generalinio sekretoriaus sprendimą, kuris buvo įteiktas 2016 m. liepos 6 d., kuriame nurodoma, kad „Sophie Montel buvo neteisėtai išmokėta 77 276,42 euro suma“ ir kuriuo už išmokėtą sumą atsakingam institucijos pareigūnui ir institucijos apskaitos pareigūnui nurodyta šią sumą susigrąžinti;
- panaikinti visą debetinių dokumentą Nr. 2016-897, kurį 2016 m. liepos 4 d. pasirašė pats Finansų generalinis direktorius;
- priimti sprendimą dėl atlyginti apeliantės neturtinei žalai, kuri susidarė dėl nepagrįstų kaltinimų, pareikštų prieš pateikiant tyrimo išvadas, dėl jos įvaizdžiui padarytos žalos ir dėl labai didelio jos asmeninio ir politinio gyvenimo sutrikdymo dėl ginčijamo sprendimo, skirtinos sumos;

- priimti sprendimą dėl apeliantei priteistinos su procedūra susijusių išlaidų sumos;
- priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas akta priėmusio subjekto kompetencijos nebuvimu
 - Kompetenciją spręsti finansinius klausimus turi Europos Parlamento biuras, o ne generalinis sekretorius.
 - Įgaliojimų nesuteikimas generaliniam sekretoriui
 - Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas dėl Parlamento narių nepriklausomumo garantijos nesilaikymo ir teisės į nešališką sprendimą pažeidimo
2. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas principo „*electa una via*“ nepaisymu
 - Parlamento pirmininkas kreipėsi į OLAF ir į Prancūzijos teismą
3. Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisės į gynybą pažeidimu
 - Parlamento pirmininko padarytas nekaltumo prezumpcijos pažeidimas
 - Parlamento administracija atliko ir teismo, ir šalies funkcijas
 - Parlamento nurodytų kaltinimų pasikeitimas vykstant procedūrai
 - Generalinio sekretoriaus atsisakymas išklausti apeliantę
4. Ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas įrodinėjimo pareigos perkėlimu
 - Parlamentas įpareigojo apeliantę įrodyti, kad ji nepadarė jokio pažeidimo, nors jis neturėjo jokios informacijos, kuria remiantis galima būtų faktiškai teigti, kad buvo padarytas pažeidimas
5. Penktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas motyvavimo stoka
 - Vienintelis argumentas, kurio remiamasi: organizacijos struktūros paskelbimas, tačiau tai nieko neįrodo
6. Šeštasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų nepaisymu
 - Nėra jokios taisyklės, kurioje būtų nurodyti pateiktini dokumentai, taigi, dėl apeliantės Parlamento sprendė vadovaudamasis visiška diskrecija
7. Septintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Parlamento narių asistentų pilietinių teisių pažeidimu
 - Parlamentas draudžia asistentams vykdyti politinę veiklą
8. Aštuntasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas diskriminuojamuoju požiūriu, *Fumus persecutionis* ir įgaliojimų viršijimu
 - Prieš apeliantę ši procedūra pradėta dėl Europos Parlamento pirmininko turimų politinių pažiūrų
9. Devintasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas Parlamento narių nepriklausomumo principo nepaisymu
 - Parlamento nario asistento darbas nėra susijęs tik su teisėkūra

10. Dešimtas apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas faktų stoka

- Parlamentas savo atsakyme tik nurodė, kad apeliantės pateikti dokumentai nieko neįrodo, nors iš jų matyti asistento atliktas darbas
- Parlamentas negali pagrįsti savo reikalavimų

11. Vienuoliktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas proporcingumo principo nepaisymu

- Organizacijos struktūra (dėl kurios Parlamento pirmininkas pradėjo procedūrą) buvo paskelbta 2015 m. vasario mėn., o nepagrįstai sumokėtos grąžintinos sumos skaičiuojamos nuo 2014 m. rugpjūčio mėn.

2018 m. vasario 7 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija / Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

(Byla C-86/18)

(2018/C 161/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen

Atsakovė: Liuksemburgo Didžioji Hercogystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. nepriėmusi 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/23/ES dėl koncesijos sutarčių suteikimo (OL L 94, p. 1) nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie šias nuostatas nepranešusi Komisijai, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 51 straipsnį;
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, už pareigos pranešti apie Direktyvos 2014/23/ES perkėlimo priemones neįvykdymą skirti Liuksemburgo Didžiajai Hercogystei 12 920 EUR dydžio periodinę baudą už kiekvieną dieną skaičiuojant nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo;
- Priteisti iš Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Pagal Direktyvos 2014/23/ES 51 straipsnį ne vėliau kaip iki 2016 m. balandžio 18 d. valstybės narės turėjo priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Kadangi Liuksemburgas nepranešė apie direktyvos perkėlimo priemones, Komisija nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą.
2. Savo ieškinyje Komisija siūlo Liuksemburgui skirti 12 920 EUR dydžio periodinę baudą. Periodinės baudos dydis apskaičiuotas remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme, taip pat atgrasumu baudos poveikiu atsižvelgiant į šios valstybės narės mokumą.